

Sollumare. Hjörleum socken,
Torpe lrd; Bohus l.

sölmars ä; sölmars y; -ar,
-ars, -=

Person fr. Sollums by eller gär-
dar → även ändelsen -bo fin-
nes ifråga om Sollum, som ock
ifråga om andra ställen vars iunb.
namn ändas -are

J. M. Lönningsm., 1935